

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL PLĂTIT ÎNAINTE:

pe un an 1500 Lei,

pe o jumătate de an 750 Lei.

ANUNȚURI ȘI RECLAME:

Un șir Corp V, lărgimea a doi milimetri,
Lei 30. Lărgimea de 1 cm. 150 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3-1933

Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Malor

Proprietar și director: IULIU MAIOR

Redactor: SEVER BARBU

Adresa: BLAJ, jud. Târnava-Mică. Telefon Nr. 168

Cristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le. Și nouă ne-a dăruit viață veșnică. Închină-mu-ne sfintei învierii lui celei de a treia zi.

Cristos a înviat!

Troițe pe drumurile vieții noastre, sărbătorile ne opresc o clipă în tainic popas, oferindu-ne prilejul de a sta de vorbă cu sufletul nostru, cu această fărâma dumnezească pe care nimic și nimeni din lumea aceasta n-o poate mulțumi.

Fiecare sărbătoare își are însemnătatea ei; toate însă amintesc bunătatea nemărginită a lui Dumnezeu și părinteasca lui grijă de-a ne conduce pe căile binelui și ale dreptății la El, veșnica fericire. Cea mai de seamă dintre toate: „al praznicilor praznic și sărbătoare a sărbătorilor“ este fără 'ndoială „Invierea lui Isus“.

Ea este temelia credinței noastre creștine. Pe dreptul Apostolul cu suflet de văpaie, Pavel, afirmă: „Dacă n'a înviat Cristos, deșartă este credința voastră, — deșartă și predicarea noastră“, căci învierea din morți este o minune atât de mare, încât numai Dumnezeu o poate săvârși. Și dacă Isus, mort fiind, a biruit puterea morții și a înviat a treia zi din mormânt, — însemnează că El este Dumnezeu și prin urmare învățătura lui este adevărată. Invierea lui Isus este cea mai mare dovadă a dumnezeirii sale și chează învierii noastre.

„Dacă a înviat Cristos, dreaptă este credința voastră, — folositoare și predicarea noastră“. Salutul creștinesc „Cristos a înviat!“ cuprinde acest adevăr și-l exprimă așa de frumos.

Fiecare sărbătoare, pe lângă adevărul pe care-l vestește și cu care hrănește sufletele noastre chinute de darul paradisiului pierdut, are'n ea o putere divină de-a trezi și împintena la o viață creștină mai bună pe cei ce-o prăznuesc.

Isus biruitorul morții ne dă și nouă puterea de a învinge toate piedicile din calea mântuirii, de-a distruge în noi păcatul — cel mai mare dușman al sufletelor — și de-a învia, aicea pe pământ, la o viață de cinste și de omenie, iar dincolo, în împărăția luminii, la viața de fericire, în veci.

Patima și suferințele lui ne vor da tărie și curaj să înfruntăm amarul vieții, conștii fiind, că cu atât va fi mai glorioasă învierea, cu cât a fost mai crâncenă suferința.

În zborul gândului, pe aripile credinței, să mergem și noi la mormântul celui înviat din morți, ducând în suflete nădejdea izbăvirii, în inimi iubirea, în toată ființa lacrimile și păcatele care chinuesc viața muritorilor din „valea durerilor“. Să le oferim Dătătorului de viață: singura comoară a vieții noastre și să-l rugăm, ca, pentru patima și suferințele lui, să ne ierte păcatele, să ne aline suferințele, să ne șteargă lacrimile, să ne nădărească credința, că după toate acestea ne va aștepta în împărăția lui, ca să ne răsplătească dragostea și să ne împlinească nădejdea.

Părintele Crișanu

Cu acest prilej i-s'au făcut Excelenței Sale mai multe cadouri sau buchete spirituale, și anume: cele 2070 liturghii ascultate, tot atâtea împărțășanii, rozare, adorații și novene ale Congregației „Maicii Domnului“; cele 100 liturghii plătite și slujite, 500 sf. cuminecări și 100 rozare ale „U. M. F. R. U.“-lui Arhidiecezan; cele 40 liturghii slujite, 268 liturghii ascultate, 280 cuminecări, 1237 vizite la sf. Sacrament, 63 rozare, 79 Paraclise și alte rugăciuni ale profesorilor și elevilor Liceului Comercial de băieți; cele 700 liturghii, 500 cuminecări, 200 Paraclise, 300 rozare și alte rugăciuni ale Liceului de fete „Sf. Ecaterina“; cele 98 liturghii, 60 cuminecări, 36 cuminecări spirituale, 87 rozare, 45 vizite la sf. Sacrament și alte rugăciuni ale elevilor Liceului Comercial de fete „Regina Păcii“; cele 207 liturghii celebrate, 194 cuminecări și alte rugăciuni ale elevilor Școlii Normale de fete „Dr. Vasile Suciu“ din Blaj.

La această sărbătorire a I. P. S. Sale a luat parte și Păr. canonic și vicar general Dr. Coriolan Tămăian dela Beiuș, în numele diecezei de Oradea.

Intru mulți ani, Stăpâne!

De Paști

Grădinile se 'mbracă
În flori de liliac,
Tac paserile 'a crânguri
Și răurile tac.
Iar liniștea se 'ntinde
În sat ca 'ntr'un pustiu,
E miezul nopții sfinte,
Dar iată 'ntr'un târziu
Că sună cu putere
Din clopote, din toci...
Tot satul e 'n picioare
Vestind prin mii de voci,
Că Domnul înviat-a
Din morți a treia zi,
Și celor din morminte
Viață dăru!

(I. Doleanu)

E marea sărbătoare a Invierii Domnului. Glasul dulos al clopotelor răsună mai frumos ca altădată, vestind ziua cea mare.

„Sărbătoarea Paștilor“ e numele pe care îl dădeau Evreii din Vechiul Testament unei sărbători lăsate de Moisi, în văile Nilului, înainte de ieșirea din Egipt, cu scopul de a-l trece dela moarte, de sub stăpânirea Faraonului, la viață, pe pământul făgăduinței. În limba evreiască veche, în care a fost scrisă Sfânta Scriptură a Vechiului Testament, Pasha

Sărbătorirea I. P. S. Dr. V. Tr. Frențiu

Implinindu-se, Marți 24 Aprilie, 70 de ani dela nașterea înaltpreașințitului Dr. Valeriu Traian Frențiu, Ilustritatea Sa Dr. Victor Macaveiu, prepozitul (președintele) Capitlului Mitropolitan (canonicilor), a trimis o scrisoare circulară tuturor preoților din Arhidieceză, ca în ziua aceea să slujiască o sfântă liturghie pentru I. P. S. Sa, la care să ia parte cât mai mulți credincioși.

La Blaj sărbătorirea a fost cât se poate de frumoasă. La orele 9 a început sf. liturghie slujită de însuși sărbătoritul, înconjurat de 10 canonici și directori și de 2 diaconi. La liturghie a luat parte tot ce are Blajul mai ales.

A urmat apoi un festival în Palatul Cultural, la care corul catedralei condus de Păr. profesor C. Cherebețiu a cântat „Cuvine-se cu adevărat“; Il. Sa Dr. V. Macaveiu a ro-

stit o cuvântare de sărbătorire și preamărire a I. P. S. Sale; teologul de anul II Nuțu Marina a declamat poezia „Închinare“ a Păr. profesor Dr. S. Crișanu; prichindelul elev Marcu N. din clasa I de liceu a rostit o scurtă cuvântare de omagiu a celor mici; elevul Muscă Pavel din cl. VIII de liceu a declamat poezia „Preotul“ de I. Gârleanu, iar corul mixt al celor două școli normale de băieți și fete condus de Păr. profesor C. Cherebețiu a cântat „Hristos învinge“ de N. Praglia.

Tuturora le-a mulțumit sărbătoritul, rugându-i, să-i ceară dela Dumnezeu „sfârșit creștinesc vieții sale, fără de patimă, nerușinat, cu pace și răspuns bun la înfricoșata judecată a lui Cristos“.

A urmat apoi o recepție (primire) la palatul mitropolitan, la care a luat parte tot ce are mai de frunte Blajul, în frunte cu dl prefect al județului Dr. Petru Manu.

insemnează trecere. Evreii au serbat Paștile mai întâi în Egipt. În anul următor au sărbătorit Paștile în Sinai.

În Legea Veche Paștile erau sărbătorite 7 zile, în luna Martie. Ei mai ziceau și sărbătoarea azimelor, fiindcă în cele 7 zile nu mâncau pâine, ci numai azimă (adică pâine nedospită, care se mai numește pască).

În Noul Testament citim despre Mântuitorul că în primul an al propovăduirii sale s'a dus în Ierusalim, când s'au apropiat Paștile Evreilor. „Și erau aproape Paștile Jidovilor și s'a suit în Ierusalim“. (Ioan 2, 13). În al doilea an de propovăduire („Și erau aproape Paștile, sărbătoarea Jidovilor“, Ioan 6, 4) Mântuitorul nu se duce la Ierusalim. În anul al treilea de propovăduire, Paștile Evreilor sunt pomenite în legătură cu Sf. Patimi îndurate pentru mântuirea neamului omenesc. („Și erau aproape Paștile Jidovilor și s'au suit mulți în Ierusalim din latura aceea mai înainte de Paști, ca să se curățească“ (Ioan 12, 55).

Noi creștinii sărbătorim Paștile în amintirea celei mai mari minuni a Mântuitorului: a învierii sale din morți „cu moartea pre moarte călcând și celor din mormânturi vieță dăruindu-le“. S'a păstrat și în creștinism numirea de Paști, fiindcă o folosește însuși Mântuitorul, când spune Sfinților Apostoli „Știți că după două zile Paștile vor fi și Fiul Omului se va da să se răstignească“. (Mateiu, 26, 2). La fel i-au zis și Apostolii: „unde vrei să gătim Tîe să mănânci Paștile?“ (Mateiu 26, 17).

Se serbează întotdeauna Duminica, fiindcă în această zi „împărăteasă și doamnă a zilelor“ a înviat Mântuitorul.

La început Paștile creștinești se țineau cu Paștile jidovești. Fiind multe neînțelegeri, s'a hotărât ca să se țină Paștile în toată lumea deodată. În anul 325, la conciliul a toată lumea întrunit cu binecuvântarea Papei dela Roma, s'a hotărât, ca data Paștilor să o socotească Episcopul din Alexandria, unde erau pe vremea aceea mulți astronomi învățați. Socoteala făcută o trimiteau la Roma, ca Papa să o aprobe și dacă o găsea bună, comunica tuturor bisericilor din lume, când să se țină Paștile.

În această zi „a praznicilor praznic“, și „sărbătoare a sărbătorilor“ răsună duos glasul de înfrățire și de bună învoire între oameni: „să zicem fraților și celor ce ne urăsc pre noi, să iertăm toate pentru Inviere“.

În această zi glasul cântărilor bisericesti e numai și numai bucurie. În cele mai frumoase versuri, scrise de Sfinții Părinți, se arată deosebita însemnatate a acestei sărbători: „Paștile cele frumoase, Paștile Domnului, Paștile cele prea cinstite nouă ne-au răsărit“. Dupăcum spune sf. Ioan Gură de Aur „Inviat-a Hristos și se bucură ingerii! Inviat-a Hristos și viața viețniește! Inviat-a Hristos și nici un mort nu este în groapă. Că Hristos sculându-se din morți, începătura celor adormiți s'a făcut“.

Să încheiem aceste rânduri cu versurile lui C. Pavelescu:

E soare pe ceruri
Și'n inimi e soare,
Cu iarna ce moare
Nădejdea învie
Pe firul de iarbă,
Pe frageda floare,
Cu lacrimi plouă
Mărgele de rouă.
Aleargă peste ntreagă fire
Fioruri vagi de fericire
Și toate inimile bat:
„Hristos a înviat!“

Iosif Naghiu

1 Mai

Muncitorii și-au ales drept ziua a lor cea mai frumoasă zi de peste an, ziua de 1 Mai. Și o merită într'adevăr fiindcă munca fericite și noblează pe om.

Să nu se uite cu acest prilej că munca tocmai Mântuitorul nostru Isus Cristos a ridicat-o la rangul de astăzi, pentru că înainte de Cristos era rușine a munci. El a fost acela, care și-a ales un tâmplar de tată crescător și El însuși a lucrat ca muncitor în lucrătoria tatălui său până la vârsta de 30 de ani. De aceea îl și întreabă Evreii: „au nu este acesta teslarul“ (Matei 6, 3)? El și-a ales 12 pescari de apostoli, și tot Ei a arătat, în asemănarea despre muncitorii din vie, că, pentru a câștiga împărăția cerurilor, trebuie să muncim (v. Matei cap 20).

Apostolul Pavel și-a câștigat pâinea de toate zilele cu mâna sa proprie, făcând corturi. Iară marele Papă Leo XIII a spus încă în 1891 că: „Mesia și munca nu numai că nu-l înjosec pe om, ci, dimpotrivă, trebuie să i-o socotim drept cinste, dacă-și susține viața cu oboseală și cu încordare“ (Enciclica „Rerum Novarum“). Tot cam același lucru l-a spus și Papa Pius X în enciclica: „Quadragesimo anno“. Iar sf. Pavel o spune oarzană că „dacă nu vrea cineva să lucreze, nici să nu mănânce“ (II. Tesaloniceni 3, 10).

În ce-i privește apoi pe preoții Bisericii noastre, credem că nimenea nu va trage la îndoială hărnicia lor și pilda bună ce o dau țăranilor atunci, când cei mai mulți dintre ei își lucrează pământurile cu mâna lor proprie.

În această conștiință suntem și noi alături cu Cristos și cu toți muncitorii României în această zi, aducându-le însă aminte totdeauna — ca unii cari n'am făcut nici odată politica nici unui partid, ci numai politica lui Cristos — că munca numai atunci ne mulțumește, dacă o începem, continuăm și sfârșim în numele Domnului; dacă în cursul muncii ne este și sufletul mulțumit și împăcat cu Dumnezeu, care și el însuși a muncit 6 zile, și dacă, pe lângă trup, nu ne uităm nici de suflet, căci „ce va folosi omului de va dobândi lumea toată, iară sufletul său își va pierde? Sau ce va da omul în schimb pentru sufletul său“ (Marcu 8, 36—37)?

Gânduri de Paști

Mi-am împodobit sufletul cu ramuri de finic, ca să-L întâmpin astfel pe Mântuitorul... Am întins înaintea picioarelor Lui covorul inimii mele, ca să calce într'insă, să pătrundă acolo și acolo să rămână... Și-am simțit pe crugul gândului așternându-se pacea petalelor de crin, legându-se ușor, pogorite din naltul Cer al grădinilor lui Dumnezeu... Iar ochii mi-au înflorit picături de aghiasmă...

Căci departe-ai fost de mine, Doamne, departe. Eu am vrut să fie așa și numai eu am fost de vină că Tu ai fost departe de mine... Și-i groasnic să-L știi pe Dumnezeu departe de sufletul omului... Sufletul se sbate rătăcind înghețat și pustiu pe nemărginiri întunecate, gândul este sterc ca pământul pustiu, inima bate zadarnic, împrăștiindu și seva roșie în trunchiul fără roadă...

Viața e pustie, omul e pustiu...

Și totuși Tu ai fost Acela care m'ai chemat. Ți-a fost milă de mine, de biata oaie rătăcită printre guri flămânde de lupi... Eu urlam săngerându-mi gândul și ființa, urlam căutând fericirea și pacea; eram însetat de fericire și de pace... O căutam orb alături de Tine... Eram ostenit, zdrobit, amar, pe

marginia prăpăstiilor veșnice... Un pas, un pas și apoi...

Tu mi-ai acoperit ochii cu palmele, ca să nu văd prăpastia deschisă înaintea pașilor mei orbi. Și-am auzit glasul Tău chemând, revărsător de dragoste, de nădejde și de pace. „veniți la Mine“...

Și iartă-mă, Doamne, că m'am întors târziu la Tine, că am fost surd atâta vreme la glasul Tău, că atâta vreme am închis ochii înaintea strălucirii Tale celei nemăsurate... Spovedania a topit ghiata din mine, mi-a deschis largi ferestrele inimii, ca să între Adăvărul și Iubirea, mi a înflorit în suflet ramuri de finic și'n cugăt cântecul copiilor Ierusalimului: „Osana, Osana“; să-ți cânt și eu slavă laolaltă cu copiii ghiocelilor, cu ingerii cerurilor și cu sfinții raiului...

Căci m'ai chemat, am venit și m'ai primit cu inima și brațele deschise... să-ți spăl și să-ți sărut picioarele ca Maria Magdalena... Și-ai pogorit în sufletu-mi pustiu și înviorat liniștea și pacea, fericirea și dragostea pe care zadarnic le căutasem alături de Tine. M'ai trezit la faptă, la muncă, la luptă... La luptă pentru venirea Împărăției Tale de veșnică pace...

Ajută-mi, Doamne, să-ți cânt la Deznă, „iată Mirele vine“, căci mire ai venit cu haină de lămină în întunerecul sufletului meu al Cerurilor, Mirele jertfei și al dragostei. Ajută-mă să mă bucur de strălucirea Iaviei Tale cea de-a treia zi... O zi cu soare de flăcări, cu cer albastru și cu rod îmbelșugat pe câmpuri, rodite de mâna Ta...

Și pogoară, Doamne, pacea pe pământ odată cu pacea Cerurilor Tale...

D. MIRCEA
VII. norm.

Invierea lui Cristos

după cum ni-o povestesc sf. evangheliști

„Și iată cutrămur mare s'a făcut, că un inger al Domnului, pogorându-se din cer și venind, a răsturnat piatra de pe ușă și șezut deasupra ei. Și era fața lui ca fulger și haina lui albă ca zăpada. Și de frica străjerii s'au spăimântat și au fost ca morți“ (Matei 28, 2—4 și Marcu 16, 9).

„Sâmbătă noaptea întâi, când se lumina de ziua cea dintâi a săptămânii, venit-a Maria Magdalena și Maria lui Iacob, Salomia, Ioan și celelalte femei, aducând mirosmele cari gătise la mormânt, după ce a răsărit soarele. Și ziceau între sine: „Cine ne va răsturna piatra de pe ușa mormântului“. Și căutau și au văzut piatra răsturnată. Și era mare foarță. Și intrând, nu au aflat trupul Domnului. Și fost când se mirau ele de aceasta, iată doi bărbați au stat înaintea lor în haine strălucitoare. Și înfricoșându-se ele și plecându-și fața la pământ, el le-a zis: „Nu vă spăimântați! Pe Isus Nazarineanul cel câștigat îl căutați. S'a sculat, nu este aici. Ce căutați cel viu între cei morți? El a înviat, după cum a spus mai înainte. Veniți de vedeți locul unde a zăcut Domnul. Aduceți-vă aminte, cum v'a zis încă fiind în Galilea, grăind: „Trebuie să fie dat Fiul omului în mâinile oamenilor păcătoși și să fie răstignit și a treia zi să învieze. Ci mergeți de spuneți ucenicilor și lui Petru, că va merge înaintea voastră în Galilea, acolo îl veți vedea pecum v'a fost zis. Iată v'am spus!“

„Și ele și-au adus aminte de cuvintele lui. Și ieșind au fugit dela mormânt, căci le căpriesese cutrămur și frică, dar și bucurie mare și au alergat ca să spună ucenicilor lui“ (Matei 28, 1, 5—8; Marcu 17, 1—8; Luca 24, 1—9; Ioan 20, 1, 2).

„Maria Magdalena a alergat și a venit la Simon Petru și la celalalt ucenic pe care-l iubea Isus și le-a zis: „Au luat pe Domnul din mormânt și nu știu unde l-au pus. Deci ieșit Petru și celalalt ucenic și au mers la mormânt. Și alergau amândoi împreună; iar celalalt ucenic a alergat mai curând decât Petru și a venit mai înainte la mormânt. Și plecându-se a văzut giolgiurile, dar nu a intrat. Deci a venit și Simon Petru după el și a intrat în mormânt și a văzut giolgiurile jos și mărma care fusese pe capul lui nu laolaltă cu giolgiurile, ci învăluită într'un loc deosebi. Deci atunci a intrat și celalalt ucenic care venise întâi la mormânt; și a văzut și a crezut; pentru că încă nu știau Scriptura, că trebuia să învieze din morți. Și s'au întors ucenicii iarăși acasă“ (Ioan 20, 2—10; Luca 24, 12).

Grăunțe sufletești

Dumnezeu se îngrijește îndeosebi de cei slabi și mici

Când a cercetat Preacurata pe Elisabeta, iar Elisabeta a primit-o cu atâta drag, după-cum vedem din evanghelia sfântului Luca ce se c tește la Paraclis, Preacurata i a răspuns între altele și cu cuvintele: „Risipit a pe cei mândri cu eugetul nimii lor, pogorît-a pe cei puternici de pe scaune și a ridicat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătați și pe cei bogați i-a scos afară deșerți“ (51—53).

Că ce mare adevăr a rostit atunci Preacurata, putem vedea foarte lămurit, atât din istoria Vechiului, cât și din a Noului Testament:

Patriarhul Iosif a fost vândut, pe când era încă băiat tânăr, de frații săi unor negustori din Egipt pentru 20 de arginți. Din rob internat în temniță însă Iosif ajunge nu numai mai mare în casa lui Faraon, adevăratul rege al Egiptului, ci totdeauna și mântuitorul Egiptului și a tătăne-său și chiar și a fraților cari l-au vândut.

Moisi este fiul unui om de rând cu numele Amram și a femeii sale Iohabed și după ce a fost ascuns 3 luni, de frica Egiptenilor, a fost așezat într'un sicriș de papură uns cu smoală cleioasă și așezat între trestie în marginea Nilului. Dumnezeu însă așa a rânduit, că tocmai atunci a venit fata lui Faraon să se scalde la râu și văzând sicrișul între trestii, a trimis o slujnică de l-a luat și l-a dat, ca să-l crească, din ferire tocmai mamei-sa. Din acest prunc s'a ales cu vremea conducătorul poporului evreesc și unul dintre cei mai înțelepți bărbați de stat ai lumii.

David a fost nu numai fiul cel mai mic, ci și cel mai nevădat în seamă al lui Iesse. El păștea tocmai oile, când a fost chemat de tatăl său în fața judecătorului Samoil și a fost uns de rege al Evreilor. Și apoi cine n'a auzit, ce mare rege a devenit David și ce mare poet, încât psalmii lui vor rămânea nepereptori atâta vreme cât va mai trăi un singur om pe fața pământului. Mai mult, din neamul acestui păstor de oi se naște însuși Mântuitorul nostru Isus Cristos, fiul lui Dumnezeu celui viu.

Prorocul Daniil era un simplu tânăr robit de către Babiloneni ca și ceilalți. Însă, fiindcă a observat cu scumpătate legea lui Moisi, Dumnezeu i-a dat înțelepciune, încât a devenit, nu numai mai marele înțelepților din Babilon, ci și al treilea cărmuitor în împărăție, așa că mânca la masă cu regele și era cinstit mai mult decât toți ceilalți prieteni ai regelui.

Iosif, tatăl crescător al lui Isus, nu a fost decât un simplu meseriaș sărac, care și câștiga pâinea de toate zilele cu munca mâinilor

Cum stă lumea și țara

Trupele sovietice s'au întâlnit cu cele nordamericane

Trupele aliate înaintează din toate părțile. Trupele sovietice au încunjurat Berlinul de jur împrejur și au ocupat 4 din 5 părți ale capitalei. Luptele de pe străzi sunt înverșunate; unele ziare spun că sunt chiar cele mai înverșunate din întreg războiul, cu atât mai ales, că trupele germane luptă sub conducerea a însăși fűhrerului lor Adolf Hitler.

Înaintează mereu, trupele sovietice au ocupat orașul Tropau, un nod important de cale ferată în Silezia austriacă, cu 34.000 locuitori, și orașul Pillau din peninsula Smland de lângă Marea Baltică. Au mai cucerit apoi orașele Potsdam, Spandau și Katherow din mijlocul Germaniei, nu departe de Berlin, și orașul Wittenberg de pe fluviul Elba, oraș vestit, fiindcă acolo și-a început Martin Luther reforma bisericăscă și acolo și este înmormântat.

Trupele anglo-americe au ocupat și ele mai multe orașe, între cari cele mai însemnate sunt Regensburg în Bavaria lângă Dunăre cu 77.000 locuitori; Dresden în Saxonia, lângă râul Elba, cu 619.000 locuitori, Augsburg în Bavaria cu 166.000 locuitori, oraș însemnat de pe vremea reformei lui Luther, că după acest oraș își are numele religia Sașilor noștri; München, capitala Bavariei, cu 681.000 locuitori, cu reședința arhiepiscopăscă, unde trăiește cardinalul Faulhaber, care s'a opus întotdeauna lui Hitler.

Înaintează, deoparte, armatele anglo-americe, iar de altă parte trupele sovietice, ele s'au întâlnit la Torgau în Saxonia, lângă râul Elba, cu 18.000 locuitori. În forma aceasta Germania a fost tăiată în două, rămânând trupele din partea de miazănoapte a țării despărțite de cele din partea de miazăzi.

Germania s'a dat bătută, Hitler pe moarte

Văzând Hitler, conducătorul Germaniei, că războiul e pierdut, s'a hotărît, să lupte în fruntea trupelor sale și să apere Berlinul până

la moarte. În timpul acesta Himmler, înlocuitorul său, a trimis câte o scrisoare guvernelor engleze și americane, în care arată că Germania capitulează, adevărat se dă bătută, fără nici o condiție. Cele două guverne însă au respins capitularea aceasta, până nu va capitula și în fața Uniunii Sovietice. Prin aceasta cele trei mari puteri aliate și-au arătat din nou prietenia nesdruncinată.

Himmler a declarat în scrisorile sale că Hitler se află pe patul de moarte și că în 48 de ore după capitulare va fi mort.

Prăbușirea Italiei fasciste și a lui Mussolini

Aliații au început o ofensivă groznică și pe frontul italian, pe urma căreia au căzut pe rând aproape toate, orașele afară de Veneția. Văzând Italienii, cât de mult au slăbit Germanii, s'au răsculat împotriva lor, l-au prins pe Mussolini și pe prietenii lui, tocmai când voiau să treacă în Elveția. Cum Italienii sunt un popor iute la fire, n'au așteptat mult, ci l-au osândit la moarte, atât pe el, cât și pe prietenii lui: Pavolini, Farinacci și Graziani, iară cadavrele lor le-au înșirat în piața din orașul Milano, ca să le vadă toată lumea și să se convingă despre nimicirea fascismului.

Războiul împotriva Japonezilor

este foarte greu. Americanii intrați pe insula Okinawa înaintează zi de zi, dar, bineînțeles, încet, fiindcă Japonezii se luptă cu mare desnadejde, știindu-se nu peste mult înfrânți. Că ce luptă se dă acolo, putem vedea ușor, dacă constatăm că în săptămâna trecută Americanii le-au scufundat 100 de vapoare și le-au doborât 2.569 de avioane.

În lupta de pe insula Cebu au murit 8000 Japonezi.

În insula Mindanao Americanii au împărțit în două armatele japoneze, au omorât 10.896 Japonezi. Pierderea totală în oamenii a Japonezilor în cursul acestor lupte este de 334.111 oameni.

Americanii au debarcat pe încă 3 insule de lângă Okinawa.

Conferința dela Sanfrancisco

a început. Chiar de atunci s'au făcut două propuneri în ceea ce privește prezidarea conferinței. Dl Eden, ministrul de externe al Angliei, a propus de președinte pe dl Stettinius, ministrul președinte al Statelor Unite Nordamericane, iară dl Molotov, ministrul de externe al Uniunii Sovietice, a fost de părerea, ca să prezideze pe rând miniștrii de externe ai Angliei, Americii, Rusiei și Chinei. Părerea d-lui Molotov a fost primită.

Când s'a auzit acolo despre capitularea Germaniei, s'a hotărît ca conferința să se termine cât mai iute, fiindcă nu peste mult va începe conferința de pace.

Poșta gazetei

Celor ce se plâng împotriva poștei. Primim atâtea plângeri împotriva poștei, de nu mai știm ce să facem cu ele. — Că poșta e neregulată, o constatăm și noi. Am primit adevărat ieri o scrisoare *express-recomandată* ce poartă Nr. 1677 și care a fost predată poștei din Alba Iulia în 17 April 1945, iar noi am primit-o abia în 26 April 1945. Dcla Alba Iulia la Baia sunt, pe calea ferată, 40 de km. pe cari l-a făcut în 10 zile. Și, băgați bine de seamă, scrisoarea a fost dată *express-recomandată*. — Cu toate acestea vă rugăm, să ne scrieți ori de câte ori primiți gazeta cu întârziere sau chiar de loc, ca să putem reclama la poștă. Atâtea reclamăm, până se vor schimba cumva în spre bine lucrurile.

Părintele Iuliu

Știrile săptămânii

Sărbători fericite tuturor abonaților, colaboratorilor și prietenilor acestei gazete și Cristos a înviat!

Comitetul arhiepiscopial al Agrului roagă cu multă insistență pe Preaonor. Părinți Protopopi, să binevoiască a trimite pe adresa Casei Centrale Capitulare din Blaj (cu mențiune: pentru AGRU), cotizațiile parohiilor, întrucât atât Agru arhiepiscopial cât și cel central au mari și urgente lipsuri de acoperit, mai ales cu broșurile ce au pus sub tipar. Se notează că aceste cotizații s'au dublat, dar numai pentru parohiile care pot; sunt deci de patru sute lei de parohie. Parohiile cari ar dori să primească broșuri și cărți pentru bibliotecile Agrului, sunt rugate să ne scrie pe adresa d'lui președinte: Prof. Nicolae Negruțiu inspector general pens. Blaj.

Pelerinajul dela Prislop. În baza hotărârii luate de Preasfințitul Dr. Ioan Bălan, episcopul Lugojului, în înțelegere cu conducerea Mănăstirii Prislopului, pelerinajul de primăvară la Mănăstirea Prislopului s'a fixat în mod stabil, în fiecare an, pentru Duminică dintre Înălțarea Domnului și Rusalii, adică Duminică sfintilor Părinți, care în anul acesta cade pe ziua de 17 Iunie. Părinții Preoți sunt rugați, să aducă aceasta la cunoștința credincioșilor cari ar dori să ia parte la acest pelerinaj.

Lefuri vechi și noul. Trecând pe la cancelaria mitropolitană, am dat peste o chitanță despre salariul ce-l primia în 1899 directorul cancelariei mitropolitane. Salariul era de 41 floreni și 66 cruceri bani de aur. Un aur de 20 Lei sau coroane face astăzi 65 mii Lei. Așadar lefa acelui director ar fi astăzi de peste 260.000 Lei, pe când însuși Mitropolitul abia primește astăzi 70.000 Lei la lună. Și să nu uitați, că acel salariu nu se primea dela statul magh'ar, ci de acasă, prin urmare era pe atunci un salariu mic.

Minciunile fascismului maghiar. Cu acest titlu a ținut o conferință la radio dl. ministru al propagandei naționale Dr. Constantinescu-Iași, arătând că fascismii unguri continuă și acuma să spună tot felul de neadevăruri despre noi, cu toate că noi nu le-am făcut decât bine și dreptate.

Profesorul Emil Hațieganu eliberat. Marele luptător național din fostul Ardeal cedat, profesorul Dr. Emil Hațieganu, care a fost prins și dus în lagăr de fascismii unguri, a fost eliberat de armatele sovietice și acum se găsește la episcopia romano-catolică din Győr (Ungaria), unde este bine îngrijit dimpreună cu avocatul Dr. Aurel Socol din Cluj.

Făină fără țărâțe. Dl. ministru al aprovizionării a dat un ordin, în baza căruia morile țărănești nu mai au voie să macine pe săte, ci numai la piatră, așa că țărâțele trebuie să rămână în făină. Sătele se vor pecetlui.

Temnița Doftana nu mai există. Era în comuna Telega, județul Prahova, o temniță cu numele Doftana, deținuții căreia tăiau sare de sub pământ din mina cu același nume. Cutremurul din 1940 a distrus-o, așa că nu se mai poate folosi ca temniță. De aceea dl. ministru Pătrășcanu a și desființat acea temniță, pe ziua de 1 Mai 1945, iar în locul temniței se va face o casă de odihnă pentru funcționarii direcției penitenciarelor (temnițelor).

Orașul Iași se modernizează. A doua capitală a țării, Iași, a fost rău stricat în cursul războiului. Primăria a dat poruncă aspră, ca ceea ce se va zidi, să se zidească după noul plan de sistematizare a orașului, așa că noul Iași va fi un oraș frumos și modern.

Pâne mai multă. Guvernul a hotărât că rația de pâne o ridică, începând cu 1 Mai, dela 200 la 300 grame pe zi.

Bandiții l-au ucis pe inginerul Stavăr. În noaptea de Sămbătă spre Duminică 22 Aprilie bandiți necunoscuți au intrat în casa inginerului Stavăr din București, și după ce l-au bătut și legat, atât pe bătrânul inginer de 86 ani, cât și pe doamna-sa, l-au luat toți banii, adică 10.000 Lei și un ceas bărbătesc, atâta fiindu-i întreagă averea. Bătrâna, bătută și ea rău, s'a târit cum a putut până în ogradă, unde a alarmat vecinii. Între timp însă bătrânul inginer a murit pe urma rănilor primite.

Na se vor mai controla bagajele de mână în trenuri. Direcțiunea generală C. F. R. a dat ordin, că orice călător poate duce cu sine în vagon bagaje de mână până la 50 kg. greutate, dar că acelea nu se pot ținea altundeva, decât pe plasa deasupra capului fiecărui călător. Aceste bagaje pot avea orice conținut, iar personalul C. F. R. n'are drept să controleze conținutul lor.

† **Mihail Șerban** profesor secundar mai întâiu la Blaj și pe urmă director al liceului „Dragoș Vodă” din Sighet (Maramureș) a răposat, împărțit cu Sf. Taine, răpus de o boală grea și de dorul Maramureșului, după o pribegie tristă de aproape 5 ani, în etate de 59 ani și în al 33-lea an al fericitei sale căsătorii, în Sibiu, Sămbătă 14 Aprilie c. ora 7. În mormântarea sa s'a făcut în cimitirul greco-catolic din Sibiu, Luni 16 Aprilie. În veci pomenirea lui!

Concertul N. Ganea

Luni 23 Aprilie corurile din Blaj au aranjat un foarte bine reușit concert numai din operele compozitorului nostru Nicodim Ganea, fost profesor la Școala Normală de băieți din Blaj, astăzi pensionar al Mitropoliei.

Păr. prof. sor Ioan Florea dela Academia Teologică a arătat mai întâi, cine este Nicodim Ganea, cum a venit la Blaj și cum este și rămâne unul dintre cei mai mari compozitori ai noștri.

A urmat apoi concertul, care a pus în vîmire publicul din Blaj. Corul „Iacob Mureșanu” al catedralei din Blaj de sub prezidenția Părintelui profesor Dr. Septimiu Todoran și de sub conducerea Păr. profesor Ioan Florea a cântat „Pastorala”, „Mărită-te mândre” și „Țarina”, cari de cari mai minunate. Frumos a cântat solo de bas dl. cantor al catedralei I. Blăjan, iar solo de tenor Păr. A. Dulău. Lumea l-a răsplătit cu nesfârșite aplauze, ar când l-a văzut pe bătrânul compozitor, a izbucnit în ropote de aplauze.

A urmat apoi „Rătăcesc pe drum pribeg” și „Duce dor”, cântate de corul Academiei Teologice condus de Păr. profesor Ioan Florea cu solo de tenor de T. Dărăban student teolog anul IV, cari au plăcut mult publicului. Nu mai puțin a fost aplaudat și gustat de public și „Puișorul” cântat de corul mixt al școlii normale de băieți și ținut de sub conducerea Păr. profesor C. Cherebeșiu.

Cu acest prilej au binevoit a suprasolvi următorii: Păr. can. N. Popp 4000 lei, D-na direct. Puia 3400 lei; Păr. can. G. Dănilă, Păr. can. Maior, Păr. Dr. L. Sârba, Păr. prof. Moga, Păr. prof. Dr. Liviu Chinez, dl. prof. I. Olteanu câte 3000 lei; Insp. dir. gen. min. Moldovan Laurențiu Bazna 2500 lei; Păr. prof. Dr. Gavrilă Pop, Păr. Al. Oltean, Păr. Prof. Dr. I. Vesa, Păr. prof. Dr. I. Todoran, Păr. spiritual Dr. L. Pandrea, dl. administrator financiar Frățilă, Prof. O. Pop câte 2000 lei; dl. paimprietor Dr. T. Denghel, Păr. prof. univ. Șt. Mançulea, dl. comerciant Adrian Nyerghes, d. profesoară Ana Dănilă și Prof. Otilia G. el câte 1000 lei. — Lista rămâne deschisă.

Venitul carat al concertului a fost întrebuințat pentru ajutorarea marelui compozitor, care trăiește numai din mica pensiuță ce l-o poate da Mitropolia.

Fapta corurilor din Blaj este o adevărată binefacere și nu ne îndoiim că bunul Dumnezeu li va răsplăti pe toți ceice au oboșit pentru ridicarea din uitarea celor înconjura pe acest mare și nemuritor compozitor al nostru care are vrednicia de a fi arătat lumii, cât de frumos este cântecul românesc. De altfel cântecele lui Nicodim Ganea se cântă mereu la radio și de către corul „Carmen” din București.

Cunoștințe folositoare

Importanța creșterii animalelor

Comisiunea Județeană pentru aplicarea armistițiului Târnava-Mică, în ședința din 30 Martie 1945, a hotărât, oa toată populația orașelor și satelor să contribuie la cumpărarea vitelor necesare îndeplinirii condițiilor de armistițiu.

Această hotărâre s'a și pus în aplicare. Astfel fabricile și oamenii cu pământ mai mult, cari din anumite motive n'au avut vite, s'au dus în târguri, au cumpărat și au dat.

Măsura aceasta este foarte bună, care după informațiile primite a fost adoptată de Guvern și urmează să se legifereze într'un mod și mai folositor pentru plugari și anume: nu se vor mai face rechiziții și aruncuri, ci vor veni cumpărătorii în târguri, cari vor cumpăra vitele necesare îndeplinirii armistițiului cu prețul pieții.

Aceste măsuri sunt absolut necesare, deoarece altfel creșterea vitelor ar suferi și mai mult, spre paguba plugarilor și a Țării întregi.

Acum, când este siguranță și când zările păcii mult așteptate se apropie, toți plugarii și crescătorii trebuie să dea importanță mai mare creșterii animalelor, ca în felul acesta să putem satisface mai ușor condițiile de armistițiu, iar pacea să ne găsească într'o situație economică înfloritoare.

Proverbul: „Vitele scot sărăcia din casă” este cu mult tâlc și sămbure de adevăr. Gospodarul cu pământ, dar fără vite, este sărac și lipsit de mijloace. Acest lucru l-am constatat și pe întinsul județului Târnava Mică. Astfel locuitorii de pe valea Mureșului, din regiunea Iernutului, cu toate că au pământ mai mult și mai bun decât cei din plasa Dumbrăveni, sunt mai săraci și lipsiți. La fel se constată în gospodăriile plugarilor din aceeași comună.

De ce?

Pentru că cei din plasa Iernut și unii plugari cultivă cereale multe, plante de nutreț puține și nu dau importanță creșterii animalelor.

Astăzi, mai mult decât oricând este rentabilă creșterea animalelor, în special a porcilor. Astfel un porc spre a crește și a se îngrășa un kilogram, trebuie să mănânce 4-5 kgr. de uruială.

Chiar cu prețul oficial porcii se vând, ou 1.000 lei kgr.
Calculând cele 5 kgr. de uruială a 50 lei 250 lei,
rezultă un venit de 750 lei.

Un porc de soi bun poate crește un kilogram la zi, deci produce un câștig de 750 lei, plus gunoii, care este atât de necesar pământurilor noastre.

Vitele sunt adevărate industrii-fabrici în gospodăriile plugarilor, deci trebuiesc înmulțite și crescute cu grijă, deoarece numai în felul acesta iese sărăcia din casă, iar Țara va deveni bogată și respectată.

Ing. Agr. VICTOR RUSU